

toerne ere obligatoriske; men da det af Revisionen er henviist til det paafølgende Regnskab, har det ingen praktisk Interesse at forsøge dette Spørgsmaal, og Udvalget skal derfor kun indstille, at Overfridelsen, hvormed i det Hele taget den hele Conto slutter, maa passere.

De 62 Rd. 48 §, der ere noterede under Posten 32. c., ere en Udgift for October Kvartal 1851 til Forvalteren ved Frederiks Kirkeplads, hvortil Intet var opført, da man den Gang agtede at afhænde Pladsen; men, da dette ikke lykkedes, var det rimeligvis nødvendigt at conservere Opsynsmanden. — De 300 Rd. 13 § ere en Overfridelse, der er grundet i Udgiften til Landskabsgårdneriet, og de 65 Rd. 93 § ere en Overfridelse af Udgifterne til Frugttræhaven. De ere imidlertid rigelig dækkede derved, at der i det Hele taget har været en Meerindtægt af 876 Rd. 8 §, hvorved altsaa Statens Tilskud til disse Dier med er nedbragt fra 12,149 Rd. til 11,639 Rd. 2 §. Balancen i det Hele taget er altsaa i Faveur af denne Anstalt, og det er jo ganske naturligt, at en saa betydelig Meerindtægt ogsaa maa have medført en noget større Udgift.

Med Hensyn til Affnittet om Grønland og Færøerne, da angaaer de 3,374 Rd. 89 § paa den første Post de saakaldte Retourladninger, det vil altsaa sige, de Varer der hentes fra Island, hvortil er udgivet dette Beløb udover de dertil bevilgede 9,200 Rd. Det er imidlertid, som den i den trykte Betænkning kortelig refererede Totaloversigt over Handelens Stilling viser, saa langt fra, at der har været nogen Tilbagegang i den hele Status, at hin Meerudgift tværtimod kun er foranlediget derved, at der er kommet meget større Varequantiteter hertil, hvilket med Hensyn til Behandling, Fragt o. s. v. har medført en forhøjet Udgift, og som rigeligt dækkes ved et betydeligt Overflud af Indtægterne, saa betydeligt, at jeg for mit Bedkommende kunde have megen Tvivl om, hvorvidt Danmark kan siges ligeoverfor Grønland at notes med billige Værgpenge. Tildeels er ogsaa den større Udgift foranlediget ved en rigtigere Postering, idet afskillige Ting, der før forlods afgik i Regnskabet, s. Ex. Indtægten af Affald ved Tranføgeriet o. s. v.; nu

ere førte Statskassen til Indtægt, hvorved naturligtvis den anden Side af Bøgerne, Udgifstssiden, ogsaa er blevet belastet med en tilsvarende Meerudgift. — De 10,498 Rd. 39 § ere anviste mere af Bestentes Indtægter her paa Handelen, end der var forudsæet. Det er Noget, som aldeles berører paa Bedkommendes egen Bestemmelse, om de ville have Lønnen i Grønland eller anvise den her i Kjøbenhavn, og da selve deres Indtægter naturligtvis ikke derved ere forøgede, men Beløbet kun er anvendt her ifledetfor deroppe, er det kun en formel Grund, hvorfor det behøver Sanction. — Den næste Udgift, 200 Rd., er anvendt til Extraskriveri, som er bespart paa en Assistent's Løn. Det er den gamle Historie, og det er Noget, som Revisorerne altid have lagt stor Vægt paa, og navnlig hvor der er Tale om Lønningsskonti, da det der kan være af stor Nytte at paasee, hvad det ikke er formelt rigtigt. De andre Udgifter angaae Brænde, Lys, Brandassurancepræmie og andre Ting, der, hvad Realiteten angaaer, ere retsfærdiggjorte. — Under 35 e er opført 487 Rd. som Tab paa Steenkul udover det, som var forudsat. Det er ganske vist, at det er et reent Tab, men det er ligesaa vist, at det er af det Slags Tab, som man maa ønske saa store som muligt, for nemlig at vænne Grønlænderne af med at bruge det kostbare Tran, ikke alene til Belysning, men ogsaa til Opvarmning af deres Lokaler; Handelen har derfor sendt Jernovne og Kul derover, hvilket sælges meget billigt, og jo mere dette finder Indgang, desto bedre er det, ikke blot fordi der derved kommer bedre Indtægter i Beboernes Baaninger, men fremfor Alt, idetmindste i Handelens Dine, fordi der derved bliver saameget mere Tran for dem at kjøbe til Spotpris og derpaa atter sælge til høje Priser. — Den næste Post angaaer Afskrivningen af Tabet for solgte Skibe, der udbragte mindre end det, hvorfor de stode tilbogs. Det behøver vistnok ikke nogen stor Forklaring, at Skibe, der kasseres og sælges ved Auction, ikke udbringe, hvad de staae i Handelens Bøger for; og jeg seer ikke, hvorledes Administrationen skulde kunne forhindre Saadant uden maaskee ved selv at kjøbe dem. Der er altsaa ingen Betænkelse ved at tilføde denne Ud-